

Verbonden en beloften

De apostel Paulus schrijft: “Bedenk daarom dat u ... niet verbonden was met Christus, geen deel had aan het burgerschap van Israël en niet betrokken was bij de *verbondssluitingen* en de *beloften* die daarbij hoorden.” In zijn afscheidsbrief spreekt Petrus zelfs van *kostbare en zeer grote beloften*.

Verbonden, beloften, waar gaat dat allemaal over? In dit tweedelig boekje, willen we daar helderheid over geven. In zijn betoog in Galaten 3 (waarin we negen maal dat woord belofte vinden) zegt Paulus dat *de Schrift ... tevoren aan Abraham het evangelie heeft verkondigd*. Die beloften zijn de basis van dat evangelie, en de verbonden de uitwerking daarvan. Dus wie het evangelie wil begrijpen, zal moeten weten wat die verbonden en beloften inhouden.

Toen de engel Gabriël aan Maria verscheen, met de boodschap dat de Here haar gekozen had om de moeder te worden van Zijn Zoon, zei hij over diens koningschap: “De Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en ... zijn koningschap zal geen einde nemen.” Maria zal ongetwijfeld hebben verwacht zelf de vervulling hiervan mee te zullen maken. Wat zou ze zich hebben verbaasd, als Gabriël daarbij had gezegd dat die ruim tweeduizend jaar op zich zou laten wachten! Naar alle waarschijnlijkheid was zij op de Pinksterdag in Jeruzalem, toen Petrus zijn toespraak gaf. Toen hoorde zij dat Gabriëls woorden pas na Jezus' wederkomst in vervulling zouden gaan. Uit Openbaring blijkt dat dit lang zou kunnen gaan duren. Maar de belofte die Jezus aan de gemeenten geeft luidt:

Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon

De belofte van Gabriël blijft dus nog steeds een reële verwachting. Reden genoeg om de betekenis hiervan nader te onderzoeken.